

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Geo strategic

جيو ستراتيک

نویسنده: تی پری میسان

مرکز مطالعات جهانی سازی ۱۰ جون ۲۰۱۲

برگردان از: حمید محوی

۱۴ جون ۲۰۱۲

سوریه :

هوشدار روسیه:

جنگ سوریه ممکن است به جنگ جهانی بینجامد

بحران سوریه تغییر ماهیت داده است. روند بی ثبات سازی که می بایستی راه را به شکل قانونی برای مداخله نظامی پیمان اتلانتیک – ناتو – باز کند، شکست خورده است. ایالات متحده امریکا با برداشتن نقاب، رسماً امکان حمله به سوریه را مطرح کرده، و مشخصاً یعنی حمله به سوریه بی آن که نیازی به تأیید شورای امنیت داشته باشد، و یعنی دقیقاً همان شیوه ای که برای حمله به کوزوو به کار برد. گوئی فراموش شده است که روسیه ولادیمیر پوتین، روسیه بوریس یلتسین نیست.

مسکو پس از کسب اطمینان از پشتیبانی چین، دو هوشدار به سوی واشینگتن صادر کرد. تداوم نقض حقوق بین الملل توسط ناتو و شورای همکاری خلیج (خلیج فارس) جهان را در خطر جهانی شدن منازعه قرار می دهد.

در بزرگداشت پیروزی علیه نازیسم، روز ۹ جون ۲۰۱۲، رئیس جمهور ولادیمیر پوتین اعلام داشت که ضرورت ایجاب می کند تا روسیه خود را برای فداکاری های تازه آماده کند. رئیس جمهور ولادیمیر پوتین سومین نمایندگی خود را ضامن حق حاکمیت کشورش در مقابله با تهدیدات مستقیم ایالات متحده و ناتو علیه فدراسیون روسیه دانست. مسکو بارها توسعه طلبی های ناتو، ایجاد پایگاه نظامی در مرزها و گسترش سپر موشکی، تخریب لیبیا و بی ثبات سازی سوریه را افشاء کرده است. فردای پیروزی ولادیمیر پوتین در انتخابات ریاست جمهوری، از صنایع نظامی روسیه، نیروهای نظامی، و به همین گونه از هم پیمانانش بازدید به عمل آورد(۱).

سوخو ۵۰

او چنین بسیجی را راه اندازی کرد تا سوریه را به عنوان خط قرمزی انتخاب کند، که نباید از آن پا فراتر نهاد. برای پوتین، تهاجم به لیبیا توسط ناتو قابل مقایسه با تهاجم به چکوسلواکی توسط رایش سوم است، و تهاجم به سوریه – اگر چنین موردی پیش بیاید – قابل مقایسه با تهاجم به لهستان است که به جنگ دوم جهانی انجامید. تمام تعبیری که از رویدادهای شرق و داخل سوریه مطرح می گردد از انقلاب/اختناق نه تنها اشتباه است، بلکه در رابطه با مسائل اصلی کاملاً بی اهمیت و باید آن را در حد ارتباطات ساده سیاسی تلقی کنیم. بحران سوریه پیش از همه مرحله ای از «بازسازی خاورمیانه گسترده» است، تلاشی تازه برای درهم شکستن «محور مقاومت»، و نخستین جنگ «جغرافیای سیاسی گاز» (۲). آن چه که در رابطه با سوریه مطرح می باشد، موفقیت بشار الاسد در دموکراتیزاسیون نهادهائی نیست که به اداره او واگذار شده، و یا آیا رژیم های سلطنتی وهابی در خلیج (خلیج فارس) به تخریب آخرین رژیم مدنی منطقه نائل

آمده و رژیم اصول گرای مذهبی به جای آن راه اندازی خواهند کرد، بلکه موضوع اصلی این است که خط فاصل و مرز بین جبهه سازمان پیمان اتلانتیک شمالی و سازمان همکاری شانگهای در کجا واقع شده است (۳).

برخی از خوانندگان ما از خواندن جمله پیشین شگفت زده می شوند. در واقع، ماه های متمادی رسانه های غربی و عرب در خلیج در طول و عرض شبانه روز در گوششان تکرار می کنند که بشارالاسد دیکتاتور است و به نفع اقلیت علوی تلاش می کند، و مخالفان مسلح طرفدار دموکراسی و پلورالیسم هستند.

یک نگاه ساده به رویدادها کافی خواهد که بازنمایی های دروغین را بی اعتبار سازد. بشارالاسد پی در پی به آرای شهرداری، رفراندوم مراجعه کرده است. تمام دیدبانان با یکدیگر موافق هستند رأی گیری به شیوه سالمی برگزار شده است. شرکت عمومی بالغ بر ۶۰ درصد بوده است، در حالی که غربی ها آن را «مسخره» تعبیر کردند و مخالفان مسلح نیز که از جانب آنها پشتیبانی می شوند، در آن مکان هائی که تحت کنترل داشتند، مانع شرکت شهروندان در انتخابات شدند.

هم زمان، مخالفان مسلح نه تنها عملیات خشونت آمیزشان را علیه نیروهای امنیتی افزایش دادند، بلکه به شهروندان و تمام نمادهای فرهنگی و تعدد مذهبی نیز حمله کردند.

مخالفان مسلح سنی های مترقی را به قتل رساندند، و سپس به شکل پراکنده و هر کجا که دستشان می رسید علوی ها و مسیحی ها را نیز کشتند تا خانواده هایشان را مجبور به فرار کنند.

مخالفان مسلح بیش از هزار و پانصد مدرسه و کلیسا را آتش زدند. آنها تأسیس امارات اسلامی مستقل - ولی ناپایداری - را در بابا عمرو اعلام کردند و ایجاد دادگاه انقلابی بیش از ۱۵۰ نفر را به جرم کفر محاکمه کرده به دست جلادانشان در معابر عمومی سر بریدند.

و این نمایش زار و مفلوک چند سیاست باز گم گشته که در بطن شورای ملی سوریه در تبعید گردهم آمده و طرح دموکراتیک ظاهری شان را بی هیچ رابطه ای با واقعیت عینی کشور و جنایات ارتش «سوریه» آزاد تنظیم می کنند، هرگز نمی تواند تا مدت بیشتری روی واقعیت پرده بکشد.

علاوه بر این، چه کسی باور می کند که رژیم مدنی سوریه که تا همین اواخر به عنوان نمونه زبان زد بود، ناگهان به دیکتاتور مذهبی تبدیل می شود، در حالی که ارتش «سوریه» آزاد که مورد حمایت دیکتاتورهای وهابی خلیج هستند و از فرامین مبلغین تکفیرست اطاعت می کنند به الگوی پلورالیسم دموکراتیک تبدیل می شوند؟

یادآوری مقامات ایالات متحده در مورد احتمال مداخله بین المللی خارج از کادر حقوقی سازمان ملل متحد، به شیوه ای که ناتو یوگوسلاوی را تجزیه کرد، موجب نگرانی و خشم مسکو شد. فدراسیون روسیه که تا این جا در موضع دفاعی به سر می برد، تصمیم به ابتکار عمل گرفت. این تحول ستراتیژیک به دلیل فوریت وضعیت از دیدگاه روسیه، و تحولات مساعد در خود سوریه (۴).

مسکو پیشنهاد کرد که گروه رابطی برای سوریه تشکیل شود که شامل تمام دولت های همسایه، قدرت های منطقه ای و بین المللی خواهد بود. به طور کلی شامل یک اتاق گفت و گو می شود که جایگزین روابط خصمانه فعلی است که توسط غربی ها به نام «کنفرانس دوستان سوریه» راه اندازی شده است.

روسیه هم چنان از طرح کوفی عنان پشتیبانی می کند - که در واقع بازخوانی طرح ارائه شده توسط سرگنی لاوروف در اتحادیه عرب است ولی با اندکی تفاوت - روسیه اظهار تأسف می کند که این طرح به کار بسته نشد، ولی مخالفان مسلح را برای از سر گیری مبارزات مسلحانه متهم نمی داند. به گفته لوکاشویچ یکی از سخن گویان وزارت امور خارجه، از دیدگاه حقوق بین الملل، ارتش «سوریه» آزاد یک سازمان غیر قانونی است. اگر چه هر

روز ۲۰ تاسی سرباز سوری را به قتل می‌رساند، رسماً از سوی دولت‌های عضو ناتو و کشورهای عضو پیمان همکاری خلیج تأمین و هدایت می‌شوند و بر همین اساس است که طرح کوفی عنان را نقض کرده اند(۵).

با اتخاذ وضعیت صلح طلبانه در مقابله با ناتوی جنگ طلب، ولادیمیر پوتین از [سازمان پیمان امنیت جمعی] (بر اساس ویکیپدیای فارسی: سازمان فعال نظامی و چند منظوره در آسیای مرکز و قفقاز است) درخواست که «کلاه آبی‌ها» در سوریه توسعه پیدا کنند. علمکرد «کلاه آبی‌ها» هم زمان، جدا سازی نیروهای متخاصم و مبارزه علیه نیروهای خارجی در سوریه است. نیکلانی بوردیوزا، فرمانده کل سازمان پیمان امنیت جمعی اعلام کرد که ۲۰۰۰۰ نظامی آموزش دیده برای این نوع مأموریت‌ها در اختیار دارد که فوراً می‌توانند وارد عمل شوند(۶).

برای نخستین بار است که [سازمان پیمان امنیت جمعی] نیرویش را برای مأموریت صلح آمیز به خارج از سرزمین‌های شوروی سابق گسیل می‌دارد. هیجان زده، دبیر کل سازمان ملل متحد، بان کی‌مون، تلاش کرد این ابتکار عمل را خنثی سازد (بخوانید ترور کند) و ناگهان خودش پیشنهاد کرد یک گروه رابط سازماندهی شود.

با گردهمایی در واشینگتن گروه کار پیرامون تحریمات تعیین شده در کنفرانس [دوستان سوریه]، وزیر امور خارجه ایالات متحده هیلری کلینتن پیشنهاد روسیه را رد کرد و طرح تغییر رژیم را مطرح ساخت(۷).

در ترکیه، نمایندگان پارلمان اپوزیسیون از اردوی پناهندگان سوری بازدید به عمل آورد. آنها مشاهده کردند که بیش از هزار پناهنده در اردوگاه اصلی که توسط سازمان ملل متحد به ثبت رسیده بود، غایب هستند و به عکس یک انبار اسلحه کشف کردند. نمایندگان پارلمان اپوزیسیون در مجلس، از نخست وزیر رجب طیب اردوغان خواستند که کل مبلغ کمک‌های بشر دوستانه به پناهندگان شیخ ناک را که ناپدید شده اند تهیه کند. نمایندگان بر این عقیده هستند که اردوگاه پناهندگان برای پوشش دادن به عملیات نظامی سرّی به کار برده شده است. اردوگاه پناهندگان در واقع مبارزانی را پناه داده است که غالباً از لیبیا آمده و از این محل به عنوان پایگاه پشت جبهه استفاده می‌کنند.

نمایندگان حدس می‌زنند که این مبارزان احتمالاً همان گروهی هستند که وارد منطقه حوله شده و آن کشتار بزرگ را مرتکب شدند.

این اطلاعات اتهامات وارده توسط **ویتاللی شورکین** سفیر روس در شورای امنیت را تأیید می‌کند، یعنی اتهاماتی که بر اساس آن، نماینده مخصوص بان کی-مون در لیبیا، یان مارتین از امکانات سازمان ملل متحد که به پناهندگان اختصاص داشته، برای انتقال مبارزان القاعده به ترکیه استفاده کرده است(۸).

در عربستان سعودی، بین شاه عبدالله و قبیله سدیری دوباره شکاف افتاده است. به ابتکار عبدالله اول، شورای علماء فتوایی منتشر کردند که به اساس آن سوریه سرزمین جهاد نیست. ولی در عین حال، شاهزاده فیصل، وزیر امور خارجه فراخوان داده است که مخالفان را علیه «علوی‌های غاصب» مسلح کنند.

روز پنجشنبه ۷ جون حوادث بسیاری به وقوع پیوست. در حالی که بان کی-مون دبیر کل سازمان ملل متحد و ناوی پیلای دبیر اول سازمان حقوق بشر در گردهمایی عمومی سازمان ملل متحد انتقادات خود را به سوریه مطرح می‌کردند، مسکو دو موشک بالیستیک قاره پیمای پرتاب کرد.

موشک بولاوا، نامش از یک سلاح قدیمی اسلاو گرفته شده که عصای مارشال نظامیان قزاق بوده است. سرهنگ وادیم کووال، سخنگوی [فرماندهی نیروهای استراتژیک روسیه] آزمایش یک «توپول» را از یک پارک موشکی نزدیک دریای مازندران تأیید کرد، ولی پرتاب موشک بولاوا از روی زیر دریایی مدیترانه را تأیید نکرد.

Topol-M

Système de missiles balistiques intercontinentaux

Désignation

Nom de série: RT2PM2 Topol-M.

Code russe: 15J65

Code START: RS-12M2. Code OTAN: SS-27 Sickle-B

Classe: missile balistique intercontinental

Caractéristiques techniques

Longueur	22,7 m
Diamètre	1,86 m
Masse	47.100 kg
Nombre d'étages	3
Masse au lancement	1,2 t
Combustible	propergol composite

Particularités

Phase d'accélération réduite

Ogive manœuvrable

Historique

Conçu par l'Institut des technologies thermiques de Moscou (MIT) sur la base du système Topol (RT2PM). Les travaux de conception ont débuté au milieu des années 1980 et les premiers tests balistiques se sont déroulés en 1994. Les premiers missiles Topol-M ont été mis en état opérationnel en 1998. Au début de 2010, on comptait 49 missiles ensilés et 18 rampes mobiles en état d'alerte

Capacités de combat

Ogive simple de 0,55 Mt, système développé de pénétration du bouclier antimissile, écart circulaire probable de moins de 200 m

Modernisation en cours du missile Topol-M en vue de le doter de trois ogives multiples indépendantes

RIANOVOSTI © 2010

www.rian.ru

با این وجود پرتاب در تمام خاور میانه مشاهده شده است، از اسرائیل تا ارمنستان، و هیچ سلاح شناخته شده ای وجود ندارد که بتواند چنین اثری در آسمان باقی بگذارد(۹).

پیغام کاملاً روشن است : مسکو برای جنگ جهانی آماده است، اگر ناتو و شورای همکاری خلیج (خلیج فارس) به الزامات بین المللی به شکلی که در طرح کوفی عنان مشخص شده پاسخ نگویند و هم چنان در تشویق تروریسم پافشاری کنند.

بر اساس اطلاعات ما، این ضربه هشدار دهنده در هماهنگی با مقامات سوری انجام گرفته است. به همان شکلی که مسکو دمشق را برای برچیدن بساط امارات اسلامی در بابا عمرو تشویق کرد، فوراً اعتبار قدرت رئیس جمهور بشارالاسد توسط فراندنم طبق قانون اساسی تأیید شد، و به محض این که رئیس جمهور را در حذف گروه های مزدور یاری کرد که در شهرهای کشور حضور دارند، فوراً پارلمان تازه و نخست وزیر تازه مستقر شد. فرمان برای عبور از یک ستراتیژی دفاعی به حرکت تهاجمی برای دفاع از شهروندان در رویارویی با تروریست ها صادر شد.

در نتیجه ارتش ملی به استحکامات ارتش «سوری» آزاد حمله کرد. مبارزات روزهای آینده، سخت خواهد بود، مضافاً بر این که مزدوران به خمپاره، موشک ضد تانک و موشکهای زمین به هوا مسلح شده اند. برای کاهش بخشیدن به تنش، فرانسه فوراً پیشنهاد روسیه را برای شرکت در گروه رابط پذیرفت. واشینگتن به فوریت فردریک هوف را به مسکو فرستاد. و خلاف گفتمان وزیر امور خارجه، هیلری کلینتن، آقای هوف به سهم خود دعوت روسیه را پذیرفت.

دیگر وقتی برای تأسف خوردن روی گسترش مبارزات به لبنان وجود ندارد، و نه وقتی برای وراجی کردن روی امکان گسترش جنگ به تمام منطقه. از ۱۶ ماهی که برای بی ثبات سازی سوریه هزینه کرده اند، ناتو و شورای همکاری خلیج شرایط بن بستی را ایجاد کرده اند که از این پس می تواند به جنگ جهانی بینجامد.

گاهنامه هنر و مبارزه

۱۱ جون ۲۰۱۲

Mondialisation.ca, Le 10 juin 2012

voltairenet.org

Notes

[1] Agenda du président Poutine :

7 mai : investiture du président Vladimir Poutine

8 mai : nomination de Dmitry Medvedev comme Premier ministre

9 mai : célébration de la victoire contre l'Allemagne nazie

10 mai : visite du complexe militaro industriel russe

11 mai : réception du président abkhaze

12 mai : réception du président sud-ossète

14-15 mai : rencontre informelle avec les chefs d'États de l'OTSC.

18 mai : visite de l'institut de recherche de défense Cyclone

25 mai : revue des sous-marins atomiques

30 mai : réunion avec les principaux responsables de la Défense

31 mai : réunion du Conseil de sécurité russe

4-7 juin : visite en Chine, sommet de l'OCS

7 juin : visite au Kazakhstan durant le tir de missile Topol

[2] « [La Syrie, centre de la guerre du gaz au Proche-Orient](#) », par Imad Fawzi Shueibi, Réseau Voltaire, 8 mai 2012.

[3] « [Moscou et la formation du Nouveau Système Mondial](#) », par Imad Fawzi Shueibi, Traduction Marie-Ange Patrizio, Réseau Voltaire, 13 mars 2012.

(۴) « واقعه حوله نشانی از کاستی های اطلاعاتی غرب در سوریه » نوشته تی یری میسان. شبکه ولتر ۲ جون ۲۰۱۲. ترجمه و منتشر شده در گاهنامه هنر و مبارزه ۱۰ جون ۲۰۱۲

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/>

[5] « [Comment of Official Representative of the Ministry of Foreign Affairs of Russia A.K. Lukashevich on the Question of Interfax related to the statement made by Representative of so-called Free Syrian Army S.Al-Kurdi](#) », Ministère russe des Affaires étrangères, 5 juin 2012.

[6] « [Syrie : Vladimir Poutine propose une Force de paix de l'OTSC](#) », Réseau Voltaire, 3 juin 2012.

[7] « [Friends of the Syrian People Sanctions Working Group](#) », déclaration à la presse d'Hillary Clinton, Département d'État, 6 juin 2012.

[8] « [La Libye, les bandits-révolutionnaires et l'ONU](#) », par Alexander Mezyaev, Traduction Julia, Strategic Culture Foundation (Russia), Réseau Voltaire, 17 avril 2012.

[9] « [7 juin 2012 : la Russie manifeste sa supériorité balistique nucléaire intercontinentale](#) », Réseau Voltaire, 8 juin 2012.

تی یری میسان : روشنفکر فرانسوی، مدیر و بنیانگذار شبکه ولتر و سخن گوی محور صلح. استاد روابط بین المللی در مرکز پژوهش های استراتژیک دمشق.

یادداشت:

همیشه باید یک نکته را در نظر داشت که روسیه هم به مانند سایر کشورهای امپریالیستی به دنبال تأمین منافع خود گام می گذارد. بدان معنا که هرگاه منافع آنها ایجاب نماید، روسیه را به همان قیمتی خواهند فروخت که قبلاً صدام و یا قذافی را فروخته اند.

اداره پورتال AA-AA